

Appie vertelt....

Beste Vrienden,

Na een medisch onderzoek kwam ik eind augustus 2007 terug in Kananga! Wat een geluk terug bij de kinderen te zijn!

Door omstandigheden van het werk, bracht ik drie à vier dagen in de week door in de "Village des Jeunes". Als cadeau, kreeg ik ook de nachtdienst in het paviljoen 3, waar de kleinste kinderen en gehandicapten verblijven. Vermoeiend, het zijn druktemakers en ze zitten vol streken, maar echt graag gedaan!

Het aantal interne kinderen is verminderd bij het begin van het nieuwe schooljaar '07-'08. – (nu worden er 163 kinderen serieus gevolgd in de scholen en families in de stad, voor deze kinderen draagt Kankala de totale schoolkosten).

De gehandicapten hadden wel mijn speciale aandacht, in het bijzonder de jongste, Samuel: evenwichtsstoornis, epilepsie, hoort en spreekt niet, alleen harde geluiden brengt hij uit, o.a. als hij iets "bijzonders" ziet voor hem, dat hij dan uitdrukkelijk aanwijst, bv. de zon, 'n boom, 'n persoon. Maar zo'n lief gezichtje heeft hij!!!

En gelukkig kan hij zijn!!! Daar beleef ik véél vreugde aan en dank de

goede God dat ik hem 'n handje kan helpen.

Eveneens is er hulp nodig bij twee groteren: Katanga: epilepsie en mentaal achterlijk, en Fuamba: autistisch en spreekt ook niet.

Een derde volwassene, Lupemba, is onverwachts van ons heengegaan, naar het Vaderhuis, na meerdere zware crisissen van epilepsie.

De zondag zat hij nog voor me in de kerk, in het rijtje van de zwaar gehandicapten, naast Miya. Hij keek meermaals naar me om en glunderde steeds, was echt gelukkig. Om nooit te vergeten! En de volgende namiddag, zijn begrafenis in het dorp Diboko, in het bijzijn van alle kinderen (drie kwartier doorstappen!) en al het personeel dat zich vrij kon maken. Van 's avonds tot in de ochtend was er "madilu" (rouw) in paviljoen 3, waar hij voor zijn sterven verzorgd werd door Zr. Thérèse.

Maïsbloem wordt afgeladen. Onze meisjes eten zo'n 8 kg maïs en 6kg manioc bloem per dag om de onontbeerlijke 'bidia' voor 's middags en 's avonds klaar te maken. In het Jongeren dorp is er 10 kg van elke bloem nodig.

Bij de meisjes... deze familie groeit ... nu zijn ze al met 35... ... een nieuw verschijnsel in de stad!

De woning werd echt te klein, en er moest bijgebouwd worden. We kregen een enige gelegenheid aangeboden ... een ploeg van de Belgische Genie moest gedurende 6 maanden 330 Congolezen een opleiding in de bouw geven en zocht werven om metsers, schrijnwerkers, elektriciens, loodgieters en lassers hun beroep aan te leren. Wij werden uitgekozen. Alles werd vlot geregeld: het materiaal werd in Kinshasa aangekocht (prijzen liggen er een derde lager dan hier) en met de C130 gratis overgevlogen naar Kananga, de mannen deden het werk gratis, en in een mum van tijd stonden de 2 broodnodige lokalen er, betaald en wel door geld van milde gevers. Er is nu een slaapruijnte voor de meisjes en een atelier waar ze een vak kunnen aanleren, om zo de zelf- financiering te stimuleren. De verdere afwerking van het gebouw zal door de Belgische genie gebeuren, maar momenteel zijn die wel met minder ter plaatse. Ze hebben veel goodwill gekregen bij de mensen, door hun sociaal engagement. Miya is voor dit alles hun vertrouwenspersoon, eveneens onze Buffalo van de directie.

Ongeluk....

In de dag hadden ‘ water (waterrad) en verlichting’ (zonnepanelen) mijn volle aandacht. Ook de bosbouw verdient aandacht. Want vandaag of morgen is er anders een gebrek aan stookhout. Door niet gewilde branden is er het een en ander verloren gegaan.

Dan kreeg ik, door eigen stomiteit, een ernstig ongeluk en loop vanaf drie januari in de ziektewet. (ik gleeed van een dak afl) De Belgische militaire arts en verpleger verzorgden mijn snijwonden en bloeduitstorting en zeer goed. God zij dank knap ik al een heel eind op, maar echt aan het werk gaat nog niet en dat is echt spijtig. Ik word serieus gevolgd door Miya en verzorgd!

Ik verklap U wel, dat het een genadevolle tijd was en nog is! Meer rust en meer tijd tot gebed.
Deze week kon ik terug aan de slag en kan terug met de moto rijden.

Dit was een klein stukje van mijn verhaal.

Naast uw geldelijke steun, vragen wij ook uw gebed voor de ganse werking van Kankala. Dank voor Uw getrouwheid aan ons werk ten behoeve van onze kinderen in Kananga en wij nemen Uw intenties ter harte, leggen ze voor aan God, onze Heer.

*Vrolijk Paasfeest,
bedankt voor uw steun en
hartelijke groeten
van
Appie en Miya.
Miyadammans@yahoo.fr*

UW steun is van harte welkom!

Om te storten ...

1. Als U geen fiscaal attest wenst stort dan:
op Rek. Nr. 457-5178851-27 “Vrienden van Kankala
Kapelstraat 73 - 3550 HEUSDEN-ZOLDER
Vermelding: Appie (of) Miya - Kankala-Congo

2. Indien U een fiscaal attest wenst stort dan: (minimum 30 € per jaar)

op **Rek. Nr. 000-0901974-68**
Scheut – Ontwikkelingssamenwerking V Z W
Ninoofsesteenweg, 548 – 1070 Brussel
Vermelding:
02.243.023: V.J.K.- Kananga-RDC-

3. Onze Nederlandse vrienden kunnen storten op:
Zusters van de Choorstraat – Vrienden van Kankala
INZ. Projecten- Giro Nr – 4199741
Vermelding: Appie V.W. / Kankala-Kananga